

עמ"מ 58174-06-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"מ 58174-06-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

המערער: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע מיום 21.5.2025 במ"מ
42460-05-24 שניתן על-ידי כבוד סגן הנשיא א'
ואגו
תאריך הישיבה: י' תמוז התשפ"ה (06 יולי 2025)
בשם המערער: עו"ד עמרי אפשטיין
בשם המשיבה:

מתורגמנית לשפה
הערבית:

החלטה

1. הערעור שבפני נסב על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 21.5.2025 (מ"מ 42460-05-24, סגן הנשיא א' ואגו). בית המשפט המחוזי אישר את המשך קיומו של צו הכליאה שהוצא בעניינו של המערער במסגרת ביקורת שיפוטית עיתית לפי סעיף 5(ג) לחוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב-2002, (להלן: החוק).

2. בתמצית ייאמר כי ביום 16.2.2024 המערער נעצר על-ידי כוחות הביטחון ברצועת עזה. בשלב ראשון ניתנה הוראת כליאה זמנית בעניינו מכוח סעיף 3(א) לחוק. בהמשך לכך, ולאחר שנערך לו שימוע, ביום 2.5.2024 ניתן צו כליאה קבוע כנגד המערער שמורה על כליאתו מכוח החוק. יצוין כי בשתי הביקורות הקודמות שנערכו בעניינו של המערער נמצא כי מתקיימים

התנאים לקיומו של צו הכליאה.

3. ביום 18.5.2025 המדינה הגישה בקשה נוספת לקיום ביקורת שיפוטית עיתית בעניינו של המערער בהתאם לסעיף 5(ג) לחוק. לטענת המדינה צו הכליאה הקבוע ניתן על בסיס מידע שהוצג על-ידי גורמי הביטחון שממנו עולה כי המערער הוא "לוחם בלתי חוקי" כהגדרתו בחוק וכי שחרורו יפגע בביטחון המדינה. עוד נטען כי עניינו של המערער מקים מסוכנות אישית. בפרפרזה הגלויה שנמסרה בעניינו של המערער בבית המשפט המחוזי צוין כך: "הנדון נעצר בתאריך 16.2.2024 במסגרת התמרון ברצועת עזה. בחקירתו הודה כי טיפל בחטופים ישראלים באופן מתמשך, המעיד על היותו איש אמון של חמאס".

4. כאמור בפתח הדברים, בית המשפט המחוזי נעתר לבקשתה של המדינה בקבעו כי צו הכליאה בעניינו של המערער יוותר בתוקפו. בית המשפט המחוזי הדגיש כי הקשר של המערער עם גורמי טרור מבוסס בחומר הראיות, וכי אין מקום להתערב בשיקול דעתם של גורמי המקצוע שקיבלו את ההחלטה בעניינו.

5. בערעור שהוגש לבית משפט זה נטען, בעיקרו של דבר, כי לא מתקיימים התנאים לצו כליאה קבוע. בתמצית, המערער טוען כי הוא אינו לוחם בלתי חוקי, וכי הקשר הנטען שלו עם חמאס נבע מעצם היותו רופא פעיל בעזה.

6. הדיון בפני התקיים ביום 6.7.2025. בא-כוחו של המערער חזר על עיקרי טענותיו, והטעים כי המערער הוא רופא שאין לבוא אתו חשבון על פעולות רפואיות שנדרש לבצע. מנגד, המדינה טענה שהחומר בעניינו של המערער מעלה כי כליאתו מוצדקת בהתאם לפרמטרים שנקבעו בחוק.

7. לאחר שעיינתי בחומר החסוי, התקיים בפני דיון במעמד צד אחד, שבו הוצגו שאלות לגורמי הביטחון וניתנו תשובות. בין השאר חודדה האפשרות של הרחבת הפרפרזה הגלויה. הצעת בית המשפט בעניין זה נשקלה, ובהמשך לכך נמסרו ההרחבות הבאות לפרפרזה המקורית. ראשית, צוין ביחס למערער כי "אופן נסיבות הטיפול שביצע מבססים את היותו רופא אמון של חמאס". שנית, הובהר כי המערער "במסגרת חקירתו הפלילית נמצא דובר שקר יותר מפעם אחת". הרחבות אלה של הפרפרזה אכן משקפות דברים הכלולים בחומר החסוי שבו עיינתי. לא למותר לציין, הגם שלא ניתן לפרט מעבר לאמור, כי בחומר החסוי שהוגש לי מצוי מידע נוסף המבסס את קיומם של התנאים להותרתו של צו הכליאה הקבוע על כנו.

8. בשים לב לאמור לעיל, הגעתי לכלל דעה כי דין הערעור להידחות, בהתחשב בהצדקה לקיומו של צו כליאה קבוע בעניינו של המערער.

9. סוף דבר: הערעור נדחה.

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"ה (07 יולי 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת